

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (druhá komora)

z 10. októbra 2014*

„Hospodárska súťaž — Kartely — Európsky trh s autosklom — Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 81 ES — Dohody o rozdelení trhov a výmene citlivých obchodných informácií — Nariadenie (ES) č. 1/2003 — Jediné a pokračujúce porušenie — Účasť na porušení“

Vo veci T-68/09,

Soliver NV, so sídlom v Roulers (Belgicko), v zastúpení: H. Gilliams, J. Bocken a T. Baumé, avocats,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: A. Bouquet, M. Kellerbauer a F. Ronkes Agerbeek, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie K(2008) 6815 v konečnom znení z 12. novembra 2008 týkajúceho sa konania podľa článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/39.125 – Autosklo), zmeneného a doplneného rozhodnutím Komisie K(2009) 863 v konečnom znení z 11. februára 2009, v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne, a subsidiárne návrh na zníženie pokuty, ktorá bola žalobkyňi týmto rozhodnutím uložená,

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora),

v zložení: predseda komory N. J. Forwood (spravodajca), sudcovia F. Dehousse a J. Schwarcz,

tajomník: N. Rosner, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 12. novembra 2013,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Komisia Európskych spoločenstiev rozhodnutím K(2008) 6815 v konečnom znení z 12. novembra 2008 týkajúcim sa konania podľa článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/39.125 – Autosklo), zmeneným a doplneným rozhodnutím Komisie K(2009) 863 v konečnom znení z 11. februára 2009 (zhrnutie v Ú. v. EÚ C 173, 2009, s. 13) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), najmä konštatovala, že určité podniky, vrátane žalobkyne, porušili článok 81 ES a článok 53 Dohody o EHP tým, že sa počas

* Jazyk konania: holandčina.

rôznych období medzi marcom 1998 a marcom 2003 zúčastnili na súbore protisúťažných dohôd a zosúladených postupov v sektore s autosklom v rámci Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP) (článok 1 napadnutého rozhodnutia).

- 2 Žalobkyňa, spoločnosť Soliver NV, je výrobcom malorozmerného skla pôsobiacim najmä v automobilovom odvetví. Saint-Gobain Glass France SA, Saint-Gobain Sekurit Deutschland GmbH & Co. KG a Saint-Gobain Sekurit France SAS (ďalej spoločne len „Saint-Gobain“), ktoré tiež podali žalobu o neplatnosť proti napadnutému rozhodnutiu (vec T-56/09), sú spoločnosťami pôsobiacim v oblasti výroby, spracovania a distribúcie materiálov, vrátane autoskla. Tieto spoločnosti sú dcérskymi spoločnosťami v 100 % vlastníctve spoločnosti Compagnie de Saint-Gobain SA (ďalej len „Compagnie“), ktorá sa takisto domáha zrušenia toho istého rozhodnutia (vec T-73/09). Pilkington Group Ltd zoskupuje najmä spoločnosti Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH a Pilkington Italia SpA (ďalej spoločne len „Pilkington“). Pilkington, ktorá tiež podala žalobu o neplatnosť proti napadnutému rozhodnutiu (vec T-72/09), je jedným z najväčších svetových výrobcov skla a výrobkov na zasklievanie, a to najmä v automobilovom odvetví.
- 3 Asahi Glass Co. Ltd (ďalej len „Asahi“) je výrobcom skla, chemických výrobkov a elektronických súčiastok so sídlom v Japonsku. Asahi vlastní 100 % podiel v belgickom sklárskom podniku Glaverbel SA/NV (ďalej len „Glaverbel“), ktorý je sám 100 % vlastníkom spoločnosti AGC Automotive France (ďalej len „AGC“ alebo „AGC/Splintex“). AGC mala do 1. januára 2004 obchodné meno Splintex Europe SA (ďalej len „Splintex“ alebo „AGC/Splintex“). Asahi, ktorá je jedným zo subjektov, ktorým je určené napadnuté rozhodnutie, nepodala proti tomuto rozhodnutiu žalobu.
- 4 Vyšetrovanie, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého rozhodnutia sa začalo po tom, čo nemecký advokát konajúci na účet anonymného klienta poskytol Komisii listy obsahujúce informácie týkajúce sa dohôd a zosúladených postupov rôznych podnikov pôsobiacich v odvetví výroby a distribúcie autoskla.
- 5 Vo februári a v marci 2005 vykonala Komisia kontroly v rôznych priestoroch žalobkyne, ako aj spoločností Saint-Gobain, Compagnie, Pilkington a AGC. Komisia v rámci týchto kontrol zabavila viaceré dokumenty a súbory.
- 6 V nadväznosti na tieto kontroly spoločnosti Asahi a Glaverbel, ako aj ich dotknuté dcérske spoločnosti (ďalej spoločne len „žiadateľka o zhovievavosť“) podali žiadosť o oslobodenie od pokuty alebo zníženie sumy pokuty na základe oznámenia Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 45, 2002, s. 3; Mim. vyd. 08/002, s. 155). Žiadosť o podmienené oslobodenie od pokuty Komisia zamietla 19. júla 2006, pričom však žiadateľku o zhovievavosť informovala, že má v úmysle priznať jej 30 až 50 % zníženie sumy pokuty, ktorá by jej bola obvykle uložená, a to v súlade s bodom 26 svojho oznámenia o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov.
- 7 V období medzi 26. januárom a 2. februárom 2007 Komisia zaslala žalobkyni, ako aj spoločnostiam Saint-Gobain, Compagnie, Pilkington, Asahi, Glaverbel a AGC rôzne žiadosti o informácie na základe článku 18 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 [ES] a 82 [ES] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205). Dotknuté podniky odpovedali na tieto rôzne žiadosti.
- 8 Navyše Komisia na základe toho istého článku zaslala žiadosti o informácie viacerým výrobcom automobilov, jednému talianskemu výrobcovi autobusov, ako aj dvom profesijným združeniam v sklárskom priemysle, ktorí na tieto žiadosti tiež odpovedali.
- 9 Dňa 18. apríla 2007 Komisia prijala oznámenie o výhradách týkajúce sa jediného a pokračujúceho porušenia spočívajúceho v dohodách alebo zosúladených postupoch medzi výrobcami autoskla s cieľom rozdeliť zmluvy o dodávkach pre výrobcov automobilov. Toto oznámenie o výhradách bolo doručené žalobkyni, ako aj spoločnostiam Saint-Gobain, Compagnie, Pilkington, Asahi, Glaverbel a AGC. Každý z týchto podnikov, ktorým bolo určené toto oznámenie o výhradách, mal prístup

k spisu a bol Komisiou vyzvaný, aby v tejto súvislosti predložil svoje pripomienky. Vypočúvanie, na ktorom sa zúčastnili všetky uvedené subjekty, ktorým bolo určené uvedené oznámenie, sa konalo 24. septembra 2007.

Napadnuté rozhodnutie

- 10 Komisia prijala napadnuté rozhodnutie 12. novembra 2008. Čo sa týka žalobkyne, Komisia usúdila, že tento podnik sa podieľal na porušení v období od 19. novembra 2001 do 11. marca 2003 [článok 1 písm. d) napadnutého rozhodnutia]. Komisia žalobkyni uložila pokutu vo výške 4 396 000 eur [článok 2 písm. d) napadnutého rozhodnutia].
- 11 Čo sa týka spoločností Saint-Gobain a Compagnie, Komisia konštatovala, že sa podieľali na dohodách a zosúladených postupoch uvedených v bode 1 vyššie v období od 10. marca 1998 do 11. marca 2003 [článok 1 písm. b) napadnutého rozhodnutia], a „spoločne a nerozdielne“ im uložila pokutu vo výške 896 miliónov eur [článok 2 písm. b) napadnutého rozhodnutia].
- 12 Spoločnosti Asahi, ako aj jej dcérskym spoločnostiam pôsobiacim v sektore s autosklom, ktorých účasť na porušení bola stanovená za obdobie od 18. mája 1998 do 11. marca 2003, bola „spoločne a nerozdielne“ uložená pokuta vo výške 113,5 milióna eur [článok 1 písm. a) a článok 2 písm. a) napadnutého rozhodnutia].
- 13 Napokon, pokiaľ ide o spoločnosť Pilkington, Komisia rozhodla, že tento podnik sa podieľal na sporných dohodách a zosúladených postupoch v období od 10. marca 1998 do 3. septembra 2002 [článok 1 písm. c) napadnutého rozhodnutia]. Komisia tomuto podniku uložila pokutu vo výške 370 miliónov eur [článok 2 písm. c) napadnutého rozhodnutia].
- 14 Komisia v napadnutom rozhodnutí vychádza zo zistenia, že vlastnosti trhu s autosklom, a to najmä významné technické požiadavky, ako aj vysoký stupeň inovácie, zvyhodňujú významných, integrovaných a nadnárodných dodávateľov. AGC, Pilkington a Saint-Gobain patria medzi hlavných svetových výrobcov autoskla a v čase prijatia napadnutého rozhodnutia pokrývali približne 76 % svetového dopytu skla určeného pre trh s prvou montážou (montáž autoskla v továrni v rámci výroby vozidla). Komisia tiež uvádza významný objem obchodov medzi členskými štátmi a členskými štátmi Európskeho združenia voľného obchodu (EZVO), ktoré sú súčasťou EHP v sektore s autosklom. Výrobcovia automobilov rokovali o kúpnych zmluvách na dodávku autoskla v rámci EHP.
- 15 Z napadnutého rozhodnutia navyše vyplýva, že dodávatelia autoskla, ktorých sa týkalo vyšetrenie Komisiou, priebežne sledovali svoje príslušné trhové podiely počas obdobia porušenia, a to nielen prostredníctvom „počítania vozidiel“, t. j. vzhľadom na počet predajov podľa modelu vozidla, ale tiež celkovo prostredníctvom počítania všetkých vozidiel spoločne bez ohľadu na model.
- 16 Pilkington, Saint-Gobain a AGC (alebo AGC/Splintex) (ďalej len „klub“) sa v tejto súvislosti zúčastnili trojstranných stretnutí, ktoré sa niekedy označovali ako „stretnutia klubu“. Tieto stretnutia, pri ktorých organizácii sa tieto podniky striedali, sa konali v hoteloch v rôznych mestách, v súkromných rezidenciách patriacich zamestnancom týchto podnikov, ako aj v priestoroch Groupement européen de producteurs de verre plat (GEPVP) (Európske združenie výrobcov plochého skla) a v priestoroch Associazione nazionale degli industriali del vetro (Assovetro) (Národné združenie výrobcov skla).
- 17 Medzi týmito konkurentmi boli organizované takisto dvojstranné stretnutia alebo kontakty s cieľom rokovať o dodávkach autoskla pre aktuálne vyrábané modely a pripraviť dodávky pre budúce modely. Tieto rôzne kontakty alebo stretnutia sa týkali posudzovania a sledovania trhových podielov, rozdelenia dodávok autoskla pre výrobcov a výmeny informácií o cenách, ako aj výmeny iných citlivých obchodných informácií a koordinácie stratégií týchto jednotlivých konkurentov v oblasti sadzieb a zásobovania zákazníkov.

- 18 Prvé z týchto dvojstranných stretnutí, na ktorom sa zúčastnili spoločnosti Saint-Gobain a Pilkington, sa konalo 10. marca 1998 v hoteli Hyatt Regency na letisku Charles-de-Gaulle v Paríži (Francúzsko). Prvé trojstranné stretnutie sa konalo na jeseň 1998 v Königswinter (Nemecko) v súkromnej rezidencii osoby zodpovednej za vtedajších veľkých zákazníkov spoločnosti Splintex (AGC). Týmto stretnutiam predchádzali od roku 1997 prieskumné kontakty, ktoré sa uskutočnili medzi spoločnosťami Saint-Gobain a Pilkington a ktorých cieľom bola technická harmonizácia výroby tmavých okien týmito podnikmi, a to pokiaľ ide o farbu, hrúbku a priepustnosť svetla. Komisia však tieto kontakty do sporného kartelu nezahrnula, keďže sa v podstate týkali pokročilej fázy v rámci výrobného procesu plochého skla pred jeho transformáciou na autosklo.
- 19 Komisia v napadnutom rozhodnutí identifikovala takmer 90 stretnutí a kontaktov v období od jari 1998 do marca 2003. Posledné trojstranné stretnutie, na ktorom sa zúčastnila najmä žalobkyňa, sa konalo 21. januára 2003, zatiaľ čo posledné dvojstranné stretnutie sa uskutočnilo v priebehu druhej polovice marca 2003, a to medzi spoločnosťami Saint-Gobain a AGC. Účastníci údajne používali skratky alebo kódy na účely svojej identifikácie v rámci týchto stretnutí a kontaktov.
- 20 Podľa napadnutého rozhodnutia sa účasť žalobkyne na karteli začala 19. novembra 2001. Žalobkyňa bola kontaktovaná spoločnosťou Saint-Gobain od roku 2000 s cieľom jej účasti na spornom karteli. Pôvodní účastníci kartelu, v tomto prípade spoločnosti Saint-Gobain, Pilkington a AGC, v tejto súvislosti využili závislosť žalobkyne od výrobcov hlavných surovín, keďže žalobkyňa nedisponovala samostatnými kapacitami na výrobu plochého skla.
- 21 Podľa napadnutého rozhodnutia celkový plán kartelovej dohody spočíval v rozdeľovaní dodávok autoskla medzi účastníkov kartelu tak v súvislosti s existujúcimi zmluvami o dodávkach, ako aj v súvislosti s novými zmluvami. Cieľom tohto plánu bolo udržať stabilitu trhových podielov týchto účastníkov kartelu. Na účely dosiahnutia tohto cieľa si účastníci kartelu na týchto stretnutiach a prostredníctvom kontaktov uvedených v bodoch 16 až 20 vyššie vymieňali informácie o cenách, ako aj ďalšie citlivé údaje a koordinovali svoje politiky určovania cien a zásobovania zákazníkov. Predovšetkým došlo k zosúladenému postupu, pokiaľ ide o odpovede, ktoré treba poskytnúť na žiadosti výrobcov automobilov o cenové ponuky, tak aby sa ovplyvnil ich výber dodávateľa skla alebo dokonca niekoľkých dodávateľov v prípade opakujúcich sa dodávok. Účastníci kartelu v tejto súvislosti disponovali dvomi nástrojmi na účely podpory pridelenia zmluvy o dodávke pre dohodnutého výrobcu, a to buď nepredložiť nijakú ponuku alebo predložiť kryciu ponuku, t. j. ponuku s vyššími cenami, než sú ceny uvedeného výrobcu. V prípade potreby sa rozhodlo o prijatí opravných opatrení vo forme kompenzácií priznávaných jednému alebo viacerým účastníkom kartelu, aby sa zabezpečilo, že celková situácia ponuky na úrovni EHP zostane v súlade s dohodnutým rozdelením. V prípade, že by sa opravné opatrenia mali dotknúť platných zmlúv o dodávkach, potom postup využívaný konkurentmi na účely úpravy rovnováhy trhových podielov spočíval v upozornení výrobcov automobilov, že dodávka objednaných súčiastok bola narušená technickým problémom alebo nedostatkom hlavných surovín, a v navrhnutí náhradného dodávateľa.
- 22 Na účely zachovania dohodnutého rozdelenia zmlúv sa účastníci kartelu viackrát dohodli na zníženíach cien, ktoré sa priznávali výrobcom automobilov v závislosti od dosiahnutej produktivity, alebo dokonca na prípadných zvýšeníach cien uplatňovaných na modely vozidiel, ktorých úroveň produkcie bola nižšia než odhady. Rovnako sa v prípade potreby dohodli na obmedzení prístupňovania informácií o svojich skutočných výrobných nákladoch výrobcov automobilov s cieľom zabrániť príliš častým žiadostiam týchto výrobcov o zníženie cien.
- 23 Zosúladený postup, ktorého cieľom bola stabilita trhových podielov, bol možný najmä prostredníctvom transparentnosti trhu s dodávkami autoskla. Vývoj trhových podielov bol určený na základe výrobných nákladov a odhadov budúceho predaja, pričom sa prihliadlo k existujúcim zmluvám o dodávkach.

- 24 Komisia v napadnutom rozhodnutí uvádza, že žiadateľka o zhovievavosť potvrdila, že najneskôr od roku 1998 sa zástupcovia spoločnosti Splintex podieľali spolu s niektorými konkurentmi na činnostiach, ktoré sú z hľadiska práva hospodárskej súťaže protiprávne. Okrem toho skutočnosť, že Saint-Gobain nespochybnila správnosť skutkových okolností uvedených v oznámení o výhradách, sa mala chápať ako súhlas tohto podniku s tým, ako Komisia opísala obsah týchto sporných stretnutí a kontaktov.
- 25 Napokon Pilkington, Saint-Gobain a AGC sa na stretnutí, ktoré sa konalo 6. decembra 2001, dohodli na novej metóde výpočtu na účely rozdelenia a opätovného pridelenia zmlúv o dodávkach.
- 26 Komisia na základe tohto súboru dôkazov pripisuje žalobkyni, spoločnostiam Saint-Gobain, Compagnie, Pilkington, ako aj žiadateľke o zhovievavosť zodpovednosť za jediné a pokračujúce porušenie podľa článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP.
- 27 Podľa Komisie dohody uzavreté medzi týmito stranami predstavujú v zmysle týchto ustanovení dohody alebo zosúladené postupy, ktoré narušili hospodársku súťaž na trhu s dodávkami autoskla. Táto tajná dohoda bola jediná a pokračujúca, pretože účastníci kartelu vyjadrili svoju spoločnú vôľu správať sa na trhu daným spôsobom a prijali spoločný plán s cieľom obmedziť svoju individuálnu obchodnú samostatnosť tým, že si rozdelili dodávky autoskla určeného do osobných áut a ľahkých úžitkových vozidiel, ako aj tým, že skresľovali ceny týchto okien s cieľom zaručiť celkovú stabilitu na trhu a udržať na tomto trhu umelo zvýšené ceny. Vysoký počet a nepretržitosť týchto stretnutí a kontaktov v období piatich rokov viedli k tomu, že všetci veľkí výrobcovia osobných áut a ľahkých úžitkových vozidiel v EHP boli dotknutí kartelom.
- 28 Komisia sa navyše domnievala, že nič nenasvedčovalo tomu, že by dohody a zosúladené postupy medzi dodávateľmi autoskla viedli k zvýšeniu efektívnosti alebo by podporovali technický alebo hospodársky pokrok v sektore s autosklom, tak aby bolo odôvodnené uplatnenie článku 81 ods. 3 ES.
- 29 Pokiaľ ide o dĺžku trvania porušenia, Komisia usúdila, že žalobkyňa sa zúčastnila na porušení v období od 19. novembra 2001 do 11. marca 2003. Saint-Gobain a Compagnie sa na tomto porušení zúčastnili v období od 10. marca 1998 do 11. marca 2003. Účasť spoločnosti Pilkington bola stanovená za obdobie od 10. marca 1998 do 3. septembra 2002.
- 30 Pokiaľ ide o výpočet sumy pokút, Komisia najskôr určila hodnotu predaja autoskla, ktorú v priamej alebo nepriamej súvislosti s porušením dosiahol každý zúčastnený podnik v rámci EHP. Komisia na tento účel rozlišovala medzi viacerými obdobiami. Komisia v prípade obdobia, ktoré sa začalo v marci 1998 a skončilo 30. júna 2000 a ktoré bolo kvalifikované ako obdobie „posilnenia“, usúdila, že disponuje dôkazmi o porušení, len pokiaľ ide o časť európskych výrobcov automobilov. Komisia pre toto obdobie preto stanovila iba predaj autoskla výrobcom, v prípade ktorých disponovala priamymi dôkazmi, že sa ich týkal kartel. Pre obdobie od 1. júla 2000 do 3. septembra 2002 Komisia zistila, že výrobcovia, ktorých sa týkal kartel, predstavovali prinajmenšom 90 % predajov v rámci EHP. Komisia tak prijala záver, že v prípade tohto obdobia bolo potrebné zohľadniť všetky predaje autoskla v rámci EHP, ktoré dosiahli subjekty, ktorým je určené rozhodnutie. Napokon na konci obdobia porušenia, teda v čase medzi 3. septembrom 2002 a marcom 2003 sa činnosti klubu spomalili v dôsledku odchodu spoločnosti Pilkington. Komisia sa preto v súvislosti s týmto obdobím rozhodla zohľadniť iba predaje výrobcom automobilov, v prípade ktorých disponovala priamymi dôkazmi o karteli. Následne bol pre každého dotknutého dodávateľa autoskla stanovený ročný vážený priemer týchto hodnôt predajov tak že sa hodnoty vyššie uvedených predajov vydělili počtom mesiacov účasti na porušení a výsledok tohto delenia sa vynásobil číslom dvanásť.
- 31 Komisia následne uviedla, že predmetné porušenie spočívajúce v rozdelení zákazníkov patrí medzi najzávažnejšie obmedzenia hospodárskej súťaže. Vzhľadom na povahu porušenia, jeho geografický rozsah a kumulovaný trhový podiel podnikov zúčastnených na porušení Komisia na účely stanovenia

základnej sumy pokuty stanovila pomer 16 % hodnoty predajov každého zúčastneného podniku vynásobený počtom rokov účasti na porušení. Základná suma pokút bola na účely dosiahnutia odstrašujúceho účinku navyše zvýšená o „vstupné“ stanovené na 16 % hodnoty predajov.

- 32 Dňa 11. februára 2009 Komisia prijala rozhodnutie K(2009) 863 v konečnom znení, ktorým sa opravuje napadnuté rozhodnutie v súvislosti s obmedzeným počtom bodov.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 33 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 18. februára 2009 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

- 34 Keďže došlo k zmene zloženia komôr Všeobecného súdu, sudca spravodajca bol pridelený k druhej komore, ktorej bola v dôsledku toho prejednávaná vec pridelená.

- 35 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočítané počas pojednávania z 12. novembra 2013.

- 36 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil článok 1 napadnutého rozhodnutia v časti, ktorá sa jej týka,
- zrušil článok 2 napadnutého rozhodnutia v časti, ktorá sa jej týka,
- subsidiárne podstatným spôsobom znížil výšku pokuty, ktorá jej bola uložená,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

- 37 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zamietol žalobu ako nedôvodnú,
- uložil žalobkyňi povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

- 38 Žalobkyňa uvádza viaceré žalobné dôvody, pričom prvý žalobný dôvod sa zakladá na pochybení, ktorého sa dopustila Komisia, keď usúdila, že sa žalobkyňa zúčastnila na jedinom a pokračujúcom porušení, ktorého sa týka napadnuté rozhodnutie. V prejednávanom prípade treba preskúmať tento žalobný dôvod.

Tvrdenia účastníkov konania

- 39 Podľa žalobkyne Komisia nepreukázala prostredníctvom presných a zhodujúcich sa dôkazov, že by žalobkyňa zamýšľala vlastným správaním prispieť k splneniu spoločných cieľov sledovaných účastníkmi sporného kartelu, že by vedela o správaní, ktoré plánovali alebo vykonali ďalšie podniky pri sledovaní rovnakých cieľov, alebo by ho mohla rozumne predvídať, a bola pripravená niesť súvisiace riziko.

- 40 Okrem toho, že porušenie začalo viac ako štyri roky pred prvými kontaktmi, ktoré sú žalobkyni vytýkané a ktoré sa viažu k spoločnosti AGC/Splintex, Komisia uznala, že žalobkyňa sa nezúčastnila a nebola zastúpená ani na jednom z mnohých dvojstranných alebo trojstranných stretnutí klubu. Komisia navyše nepreukázala, že by žalobkyňa vedela, že jej správanie patrilo do celkového plánu, ktorý predtým koncipovali ostatní účastníci kartelu.
- 41 Žalobkyňa v tejto súvislosti pripomína, že začiatkom roka 2001 spoločnosti Saint-Gobain, Pilkington a AGC spoločne v rovnakom čase zvýšili výrazne ceny, ktoré požadovali od žalobkyne za dodávky plochého skla, ktoré je hlavnou surovinou, z ktorej žalobkyňa vyrába autosklo. Žalobkyňa sa domnieva, že z tejto jedinej okolnosti však nemohla vyvodiť, že tieto podniky uzatvorili podrobné a štruktúrované dohody týkajúce sa jednak rozdelenia zmlúv, cien, ktoré sa majú ponúkať, a znížení, ktoré sa majú poskytovať, a jednak vytvorenia, ako aj vykonávania kontrolných a kompenzačných systémov, a to v prípade všetkých výrobcov automobilov, ani si nemohla uvedomiť, že traja veľkí výrobcovia pravidelne organizovali stretnutia týkajúce sa týchto dohôd. Navyše dokumenty nájdené u žalobkyne umožnili preukázať, že žalobkyňa vedela o tom, že ďalšie podniky, ako Saint-Gobain a AGC, udržiavali kontakty, ktoré sú z hľadiska práva hospodárskej súťaže nevhodné.
- 42 Komisia tak na účely preukázania účasti žalobkyne na karteli nesprávne vychádzala najmä z odkazov, ktoré sa jej týkajú, nachádzajúcich sa vo poznámkach, ktoré vyhotovili zamestnanci spoločností Saint-Gobain, Pilkington a AGC. Tieto odkazy boli totiž vysvetlené tým, že títo traja veľkí výrobcovia dodávali žalobkyni ploché sklo a mali teda dobré informácie o jej výrobných kapacitách, pričom disponovali informáciami o výrobcoch automobilov, ktorým žalobkyňa dodávala autosklo, ako sú Volkswagen a Fiat.
- 43 Nijaká z týchto skutočností, ktoré uviedla Komisia v napadnutom rozhodnutí alebo počas súdneho konania, nemôže zmierniť tieto kritiky. Platí to tak najmä pre rukou písaný záznam telefonického rozhovoru medzi zamestnancom žalobkyne zodpovedným za predaj a zástupcom spoločnosti Saint-Gobain v máji 2002. Ani tento dokument, ani určité telefonické kontakty so spoločnosťou AGC totiž neumožnili preukázať, že by žalobkyňa uzatvorila s ďalšími podnikmi vyrábajúcimi autosklo dohodu o rozdelení zmlúv o dodávke rôznych častí okien určených pre Volkswagen Passat. Naopak zo spisu Komisie vyplýva, že spoločnosti Saint-Gobain, Pilkington a AGC rozhodli, že táto zmluva bude predmetom rovnakého rozdelenia dodávok, aké sa uskutočňovala v prípade predchádzajúceho modelu tohto auta, a teda vrátane dodávky okien žalobkyňou. Skutočnosť, že Volkswagen uzatvorila so žalobkyňou zmluvu o dodávkach určitých častí okien určených pre nový Volkswagen Passat, je odôvodnená výlučne výbornou kvalitou skla, ktorý žalobkyňa dodávala pre predchádzajúci model za konkurenčnú cenu. Toto rozhodnutie nemá teda nijaký vzťah s prípadnou dohodou o rozdelení trhu, na ktorej by sa zúčastnila žalobkyňa. Navyše z tohto záznamu vyplýva, že žalobkyňa sa nepodieľala na nijakej dohode, pokiaľ ide o zmluvu týkajúcu nového modelu Opel Frontera. Napokon, čo sa týka zmluvy týkajúcej sa modelu Lancia Lybra (vozidlo vyrábané skupinou Fiat), len z uvedeného záznamu vyplýva, že Saint-Gobain negatívne reagovala na snahu žalobkyne o získanie tejto zmluvy. Toto zastrasovanie však nijako nepreukazuje, že by žalobkyňa bola stranou, ktorá súhlasila s prípadnou dohodou týkajúcou sa tejto zmluvy.
- 44 Žalobkyňa v prípade kontaktov, ktoré mala so spoločnosťou AGC v súvislosti s výrobcami Fiat a Iveco v novembri a decembri 2001, tvrdí, že nevedli k uzatvoreniu nijakej protiprávnej dohody, pričom uznáva nevhodnosť týchto kontaktov. Žalobkyňa ďalej uvádza, že tieto kontakty vôbec nesúviseli s kartelom, ktorého sa týka napadnuté rozhodnutie. Navyše zdôrazňuje, že spoločnosť AGC ju v rámci svojich vyhlásení na základe programu zhovievavosti predstavila ako subjekt, ktorý sa nezúčastnil na karteli medzi tromi veľkými výrobcami autoskla.
- 45 Napokon sa žalobkyňa domnieva, že Komisia sa v prejednávacom prípade nemôže odvolávať na judikatúru, ktorá podniku zúčastnenému na stretnutiach, počas ktorých sa uzatvorili tajné protisúťažné dohody, ukladá povinnosť verejne sa dištancovať od obsahu týchto stretnutí s cieľom vyhnúť sa zodpovednosti, ktorá vzniká z dôvodu predmetných dohôd. Žalobkyňa totiž tvrdí, že vzhľadom na to,

že sa nezúčastnila na nijakom stretnutí klubu, nevedela o existencii systematických a podrobných dohôd týkajúcich sa celého trhu s autosklom v rámci EHP, ktoré uzatvorili spoločnosti Saint-Gobain, Pilkington a AGC, čo vylučuje uplatnenie danej judikatúry.

- 46 Komisia tieto tvrdenia spochybňuje. Domnieva sa, že žalobkyňa si uvedomovala všeobecný rámec, do ktorého tieto dvojstranné kontakty so spoločnosťami Saint-Gobain a AGC patrili, ako aj cieľ koordinácie na trhu, ktorý sledovali účastníci kartelu.
- 47 Komisia zdôrazňuje, že žalobkyňa mala viaceré kontakty, ktoré môžu preukázať jej účasť na jedinom a pokračujúcom porušení. Tieto kontakty sa uskutočnili na konci roka 2001 (so spoločnosťou AGC), v máji 2002 (so spoločnosťou Saint-Gobain) a v prvom štvrtroku 2003 (so spoločnosťou AGC).
- 48 Pokiaľ ide o rok 2001, Komisia uvádza, že z vysvetliviek, ktoré vypracoval žalobkynin bývalý riaditeľ oddelenia pre „Výrobu“, vyplýva, že zástupca žalobkyne, pán D., rokoval so spoločnosťou AGC vo veci pridelenia zmlúv o dodávkach okien pre Fiat, ako aj jej dcérsku spoločnosť Iveco. Podľa Komisie tieto poznámky preukazujú, že žalobkyňa súhlasila s tým, že nebude konkurovať spoločnosti AGC, pokiaľ ide o pridelenie zmlúv o dodávkach pre Fiat, avšak ako protiplnenie požadovala, aby AGC zvýšila svoje ceny voči spoločnosti Iveco.
- 49 Následne, čo sa týka roku 2002, Komisia predložila záznam telefonického rozhovoru z 29. mája 2002 medzi pánom K. H., zamestnancom žalobkyne zodpovedným za predaj, a zamestnancami spoločnosti Saint-Gobain, z ktorého vyplývalo, že žalobkyňa bola informovaná o karteli medzi tromi veľkými výrobcami.
- 50 Napokon, čo sa týka roku 2003, Komisia vychádza z vysvetliviek zamestnanca spoločnosti AGC, z ktorých vyplýva, že tento podnik a žalobkyňa naviazali kontakt s cieľom rokovať o zmluve o dodávkach bočných okien určených pre nový model Volkswagenu Passat.
- 51 Tieto rôzne nepriame dôkazy stačili na preukázanie účasti žalobkyne na karteli, a to predovšetkým v kontexte, keď sa ukáže často potrebné rekonštruovať niektoré podrobnosti prostredníctvom dedukcie. Skutočnosť, že určitý podnik sa nezúčastnil na všetkých prvkoch, ktoré zakladajú kartel, alebo že mal malú úlohu v tých častiach, na ktorých sa zúčastnil, však nie je relevantná na preukázanie jeho účasti na porušení. V prejednávanej veci to platí tým viac, že žalobkyňa bola málo významným subjektom pôsobiacim na dotknutom trhu a že v dôsledku toho nebolo potrebné s týmto podnikom výslovne koordinovať všetky pridelenia zmlúv v rámci kartelu.
- 52 Naopak podľa Komisie by žalobkyňa v prípade neexistencie kartelu nemohla uzatvoriť so spoločnosťou AGC/Splintex dohodu týkajúcu sa dodávok autoskla pre Fiat. Z toho vyplýva, že žalobkyňa tým, že uzatvorila túto dohodu, ako aj dohodu so spoločnosťou Saint-Gobain týkajúcu sa Volkswagenu Passat, mohla rozumne predpokladať, že tieto dohody boli súčasťou rozsiahlejšieho celkového plánu spočívajúceho v rozdelení dodávok autoskla a zachovaní stability trhových podielov zúčastnených podnikov. Okolnosti, za ktorých sa žalobkyňa rozhodla zúčastniť na porušení, sú v tejto súvislosti irelevantné.
- 53 Prejednávaná vec sa navyše odlišuje od veci, v ktorej bol vyhlásený rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. marca 2002, Sigma Technologie/Komisia (T-28/99, Zb. s. II-1845) a pre ktorú bola typická skutočnosť, že kartel mal zložitú štruktúru s národnými úrovňami, ako aj európskou úrovňou. Komisia takisto tvrdí, že hoci z jedného z vyhlásení žiadateľky o zhovievavosť nepochybne vyplýva, že táto žiadateľka opísala žalobkyňu ako subjekt mimo kartelu, toto vyhlásenie bolo urobené vo veci pridelenia konkrétnej zmluvy, a preto z neho nemožno vyvodiť dôkaz, že žalobkyňa sa vôbec nepodieľala na karteli.

54 Komisia napokon pripomína, že – ako uviedla v odôvodnení 89 napadnutého rozhodnutia – už pred dátumom, ku ktorému bola stanovená účasť žalobkyne na karteli, traja veľkí výrobcovia autoskla zamýšľali prideliť žalobkyňi zmluvy o dodávke okien a stanovili tak pre ňu úlohu v rámci realizácie celkového plánu kartelovej dohody. Komisia načrtla túto skutočnosť odkazom jednak na jedno stretnutie medzi zamestnancami spoločností Saint-Gobain a AGC, ktoré sa konalo 27. októbra 2000 v hoteli na letisku v Bruseli (Belgicko) a ktoré sa týkalo najmä rozdelenia dodávok okien určených pre Audi A6, a jednak na jedno stretnutie medzi zamestnancami spoločností Saint-Gobain, Pilkington a AGC/Splintex, ktoré sa konalo 9. novembra 2000 v hoteli na letisku Charles-de-Gaulle v Paríži a ktoré sa týkalo najmä pridelenia zmluvy o dodávkach bočných okien určených pre Fiat Punto. Komisia na pojednávaní tiež dodala, že tieto odkazy na žalobkyňu, hoci sú z obdobia pred dátumom, ku ktorému bola stanovená jej účasť na porušení, potvrdzujú, že žalobkyňa vedela alebo mala vedieť o existencii celkovej kartelovej dohody medzi tromi veľkými výrobcami autoskla.

Posúdenie Všeobecným súdom

O dôvodnosti argumentácie žalobkyne

– Úvodné pripomienky a pripomenutie zásad

55 Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že sporný kartel spočíval v zosúladenom rozdelení zmlúv týkajúcich sa dodávok autoskla takmer pre všetkých výrobcov automobilov v rámci EHP prostredníctvom koordinácie cenových politík, politík v oblasti zliav a stratégií dodávok pre zákazníkov. Cieľom tohto kartelu, ktorý sa uskutočnil v období medzi marcom 1998 a marcom 2003, bolo podľa napadnutého rozhodnutia udržať celkovú stabilitu trhových podielov jednotlivých účastníkov kartelu. Stretnutia medzi týmito účastníkmi kartelu sa organizovali nielen s cieľom prideliť budúce zmluvy o dodávkach, ale tiež s cieľom zabezpečiť monitorovanie rozhodnutí prijatých na týchto stretnutiach a počas predchádzajúcich kontaktov. Rozhodlo sa o prijatí opravných opatrení vo forme vzájomnej kompenzácie v prípade, že by predtým dohodnuté rozdelenia nestačili na zabezpečenie stability trhových podielov účastníkov kartelu. Keďže tieto rôzne protisúťažné kontakty boli odôvodnené najmä týmto spoločným hospodárskym cieľom, predstavujú podľa Komisie jediné a pokračujúce porušenie článku 81 ods. 1 ES.

56 Žalobkyňa, ktorá je zjavne menej významným subjektom na trhu s autosklom než spoločnosti Saint-Gobain, Pilkington a AGC, predovšetkým spochybňuje svoju účasť na jedinom a pokračujúcom porušení. Hoci nepochybne uznáva, že mala s konkurentmi nevhodné kontakty, v podstate tvrdí, že sa nezúčastnila na nijakom stretnutí klubu vytvoreného týmito výrobcami, na ktorom by mohla byť informovaná o celkovom pláne kartelovej dohody, ako aj o jej základných prvkoch.

57 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že vzhľadom na povahu predmetných porušení, ako aj na povahu a stupeň prísnosti sankcií, ktoré sú s nimi spojené, sa zásada prezumpcie neviny, ako vyplýva najmä z článku 48 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie a článku 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaného v Ríme 4. novembra 1950 (ďalej len „EDLP“), uplatňuje najmä na konania týkajúce sa porušenia pravidiel hospodárskej súťaže uplatniteľných na podniky, ktoré môžu viesť k uloženiu pokút alebo penále (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 8. júla 1999, Hüls/Komisia, C-199/92 P, Zb. s. I-4287, body 149 a 150, a Montecatini/Komisia, C-235/92 P, Zb. s. I-4539, body 175 a 176; rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. septembra 2007, Coats Holdings a Coats/Komisia, T-36/05, neuvverejnený v Zbierke, bod 70).

58 Z toho vyplýva, jednak že Komisia musí predložiť dôkazy o porušeníach, ktoré môžu z právneho hľadiska dostatočným spôsobom preukázať existenciu skutočností svedčiacich o porušení článku 81 ES (rozsudky Súdneho dvora zo 17. decembra 1998, Baustahlgewebe/Komisia, C-185/95 P, Zb. s. I-8417, bod 58, a z 8. júla 1999, Komisia/Anic Partecipazioni, C-49/92 P, Zb. s. I-4125, bod 86), a jednak že

ak má súd v tejto súvislosti pochybnosti, tieto pochybnosti musia svedčiť v prospech podniku, ktorému je určené rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie (pozri rozsudok Všeobecného súdu z 24. marca 2011, Kaimer a i./Komisia, T-379/06, bod 47 a tam citovanú judikatúru). V tomto rámci prináleží predovšetkým Komisii preukázať všetky skutočnosti, na základe ktorých možno konštatovať, že podnik sa zúčastnil na takom porušení, a určiť jeho zodpovednosť za jednotlivé prvky tohto porušenia (rozsudok Komisia/Anic Partecipazioni, už citovaný, bod 86). Z toho vyplýva, že účasť určitého podniku na karteli nemožno vyvodiť zo špekulácie vykonanej na základe nepresných dôkazov (pozri v tomto zmysle rozsudok Kaimer a i./Komisia, už citovaný, body 69 až 71).

- 59 Navyše je bežné, že činnosti v rámci protisúťažných postupov a dohôd sa uskutočňujú tajne, stretnutia sa uskutočňujú potajomky a s nimi súvisiaca dokumentácia je obmedzená na minimum. Z toho vyplýva, že ak aj Komisia objaví písomnosti jasne potvrdzujúce protiprávne nadviazanie kontaktu medzi hospodárskymi subjektmi, tieto písomnosti sú zvyčajne neúplné a nesúrodé, takže je často nutné rekonštruovať niektoré detaily prostredníctvom dedukcií. Vo väčšine prípadov sa preto existencia protisúťažného postupu alebo dohody musí vydedukovať z určitého počtu zhodujúcich sa skutočností a nepriamych dôkazov, ktoré posudzované ako celok môžu v prípade neexistencie iného koherentného vysvetlenia predstavovať dôkaz o porušení pravidiel hospodárskej súťaže (rozsudky Súdneho dvora zo 7. januára 2004, Aalborg Portland a i./Komisia, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, Zb. s. I-123, body 55 až 57, a z 25. januára 2007, Sumitomo Metal Industries a Nippon Steel/Komisia, C-403/04 P a C-405/04 P, Zb. s. I-729, bod 51). Tieto konštatovania sa analogicky uplatnia aj na dôkaz o účasti určitého podniku na porušení práva hospodárskej súťaže.
- 60 Ďalej treba uviesť, že dohody a zosúladené postupy, ktorých sa týka článok 81 ods. 1 ES, nevyhnutne vyplývajú zo spolupráce viacerých podnikov, ktoré sa síce všetky dopustili porušenia, ale ktorých účasť môže mať rôzne formy, predovšetkým v závislosti od vlastností dotknutého trhu a postavenia každého z týchto podnikov na tomto trhu, zo sledovaných cieľov a zvolených alebo zamýšľaných spôsobov vykonania. V dôsledku toho samotná okolnosť, že každý podnik sa zúčastnil na porušení spôsobom, ktorý mu je vlastný, nestačí na vylúčenie jeho zodpovednosti za celé porušenie, vrátane zodpovednosti za správanie, ktorého sa fakticky dopustili iné zúčastnené podniky, ale ktoré malo rovnaký cieľ alebo protisúťažný účinok (rozsudok Komisia/Anic Partecipazioni, už citovaný v bode 58 vyššie, body 79 a 80, a rozsudok Všeobecného súdu zo 6. marca 2012, UPM-Kymmene/Komisia, T-53/06, bod 53).
- 61 Podnik, ktorý sa zúčastnil na jedinom a komplexnom porušení na základe vlastného správania, ktoré spadá pod pojmy dohoda alebo zosúladený postup s protisúťažným cieľom v zmysle článku 81 ods. 1 ES a ktorého cieľom bolo prispieť k uskutočneniu porušenia ako celku, tak môže byť rovnako zodpovedný za správanie ostatných podnikov v rámci toho istého porušenia, a to počas celého obdobia svojej účasti na uvedenom porušení (rozsudky Komisia/Anic Partecipazioni, už citovaný v bode 58 vyššie, bod 83, a UPM-Kymmene/Komisia, už citovaný v bode 60 vyššie, bod 52).
- 62 Existencia jediného a pokračujúceho porušenia však nevyhnutne neznamená, že podnik, ktorý sa zúčastnil na jednej alebo viacerých zložkách porušenia, možno uznať zodpovedným za celé toto porušenie. Zároveň je potrebné, aby Komisia preukázala, že tento podnik vedel o protisúťažných činnostiach ostatných podnikov na európskej úrovni alebo ich mohol rozumne predpokladať. Len samotná zhoda predmetu dohody, na ktorej sa podnik zúčastnil, a predmetu celkovej kartelovej dohody nestačí na to, aby sa tomuto podniku pripísala účasť na celkovej kartelovej dohode. Treba totiž pripomenúť, že článok 81 ods. 1 ES sa neuplatní, pokiaľ neexistuje zhoda vôle dotknutých strán (pozri rozsudok Všeobecného súdu z 19. mája 2010, IMI a i./Komisia, T-18/05, Zb. s. II-1769, bod 88 a tam citovanú judikatúru).
- 63 Účasť podniku na dotknutej dohode môže byť totiž výrazom jeho pristúpenia k tejto celkovej kartelovej dohode len vtedy, ak tento podnik pri účasti na tejto dohode vedel alebo musel vedieť, že sa tým začlenil do celkovej kartelovej dohody (rozsudok Súdu prvého stupňa Sigma Technologie/Komisia, už citovaný v bode 53 vyššie, bod 45; rozsudky Všeobecného súdu zo 16. novembra 2011, Low & Bonar

a Bonar Technical Fabrics/Komisia, T-59/06, bod 61, a z 30. novembra 2011, Quinn Barlo a i./Komisia, T-208/06, Zb. s. II-7953, bod 144). Inými slovami treba preukázať, že uvedený podnik mal zámer prispieť vlastným správaním k naplneniu spoločných cieľov sledovaných všetkými zúčastnenými a že vedel o skutočnom správaní, ktoré plánovali alebo vykonali iné podniky pri výkone rovnakých zámerov, alebo ich mohol rozumne predpokladať a bol pripravený prevziať toto riziko (rozsudok Komisia/Anic Partecipazioni, už citovaný v bode 58 vyššie, body 83, 87 a 203; rozsudky Súdneho dvora zo 6. decembra 2012, Komisia/Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, bod 42, a z 11. júla 2013, Team Relocations a i./Komisia, C-444/11 P, bod 50).

64 Dotknutý podnik tak musí poznať všeobecný rozsah a podstatné vlastnosti celkovej kartelovej dohody (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2006, Raiffeisen Zentralbank Österreich a i./Komisia, T-259/02 až T-264/02 a T-271/02, Zb. s. II-5169, body 191 a 193, a z 24. marca 2011, Aalberts Industries a i./Komisia, T-385/06, Zb. s. II-1223, body 111 až 119).

65 V takom prípade okolnosť, že podnik sa nezúčastňoval na všetkých prvkoch zakladajúcich kartelovú dohodu alebo že plnil menej významnú úlohu v aspektoch, na ktorých sa zúčastňoval, treba zohľadniť iba pri posudzovaní závažnosti porušenia a prípadne pri stanovení pokuty (rozsudok Komisia/Anic Partecipazioni, už citovaný v bode 58 vyššie, bod 90; rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. mája 1998, Buchmann/Komisia, T-295/94, Zb. s. II-813, bod 121).

66 V prejednávanej veci je nesporné, že žalobkyňa sa nezúčastnila na všetkých prvkoch zakladajúcich porušenie. Okrem toho Komisia pripustila, že žalobkyňa sa nezúčastnila na nijakom zo stretnutí tzv. zástupcov klubu ani v období, ktoré predchádzalo obdobiu, v prípade ktorého Komisia dospela k záveru o účasti žalobkyne na spornom karteli, ani počas tohto samotného obdobia.

67 V súlade so zásadami uvedeným v bodoch 60 až 64 vyššie z toho vyplýva, že na účely preukázania účasti žalobkyne na jedinom a pokračujúcom porušení, ktorého sa týka napadnuté rozhodnutie, Komisia musí preukázať nielen protisúťažnú povahu kontaktov medzi žalobkyňou na jednej strane a spoločnosťami AGC/Splintex a Saint-Gobain na druhej strane v období od novembra 2001 do marca 2003, ale aj to, že žalobkyňa vedela alebo musela vedieť jednak o tom, že cieľom uvedených kontaktov bolo prispieť k vykonaniu celkového plánu kartelovej dohody, a jednak o všeobecnom rozsahu a podstatných vlastnostiach tejto kartelovej dohody, ako boli pripomenuté v bode 55 vyššie.

– O protisúťažnej povahe kontaktov medzi žalobkyňou a niektorými konkurentmi

68 Podľa napadnutého rozhodnutia z viacerých dokumentov a nepriamych dôkazov vyplýva, že žalobkyňa sa svojim vlastným konaním podieľala na realizácii celkového cieľa kartelovej dohody. Komisia najmä zdôrazňuje, že žalobkyňa mala kontakty, ktoré môžu preukázať jej účasť na jedinom a pokračujúcom porušení na konci roka 2001 (so spoločnosťou AGC/Splintex), v máji 2002 (so spoločnosťou Saint-Gobain) a počas prvého štvrťroka 2003 (so spoločnosťou AGC/Splintex).

69 Čo sa týka roka 2001, z vysvetľujúcich poznámok, ktoré vypracoval žalobkynin bývalý riaditeľ oddelenia pre „Výrobu“, vyplýva, že zástupca žalobkyne, pán D., rokoval so zamestnancom spoločnosti AGC/Splintex vo veci pridelenia zmlúv o dodávkach autoskla pre Fiat, ako aj jej dcérsku spoločnosť Iveco. Podľa Komisie tieto poznámky preukazujú, že žalobkyňa súhlasila s tým, že nebude konkurovať spoločnosti AGC/Splintex, pokiaľ ide o pridelenie zmlúv o dodávkach pre Fiat. Žalobkyňa však ako protiplnenie vyžadovala, aby AGC/Splintex zvýšila svoje ceny voči výrobcovi úžitkových vozidiel Iveco. Následne, čo sa týka roka 2002, Komisia predložila záznam telefonického rozhovoru z 22. mája 2002 medzi zamestnancami spoločnosti Saint-Gobain a pánom K. H., riaditeľom predaja žalobkyne, z ktorého vyplývalo, že žalobkyňa bola informovaná o kartelovej dohode medzi tromi veľkými výrobcami. Napokon, čo sa týka roka 2003, Komisia vychádza z poznámok zamestnanca spoločnosti

AGC, pána G., z ktorých vyplýva, že tento podnik a žalobkyňa nadviazali kontakt s cieľom rokovať o zmluve o dodávkach bočných okien určených pre nový model Volkswagenu Passat. Účasť žalobkyne na celkovej kartelovej dohode tiež potvrdzujú ústne vyhlásenia žiadateľky o zhovievavosť.

- 70 V tejto súvislosti treba najskôr uviesť, že hoci dokument, na ktorý sa odkazuje v poznámke pod čiarou č. 249 napadnutého rozhodnutia a ktorý je označený referenčným číslom PDR12, priložený vo vyjadrení k žalobe nepochybne obsahuje odkaz na žalobkyňu, ako aj na viacerých jej konkurentov, pokiaľ ide o bočné okná určené pre Volkswagen Polo, bol uvedený dokument vyhotovený 29. júla 1999. Tento dokument pochádza preto z obdobia viac ako dva roky pred dátumom, ku ktorému Komisia stanovila účasť žalobkyne na spornej kartelovej dohode, a to konkrétne 19. novembrom 2001. Z toho vyplýva, že tento dokument, aj keby preukazoval protisúťažný kontakt, na ktorom sa žalobkyňa síce zúčastnila, ale Komisia sa rozhodla, že ho žalobkyňi nepripíše, nemôže preukázať účasť žalobkyne na jedinom a pokračujúcom porušení, ktorého sa týka napadnuté rozhodnutie, v období medzi 19. novembrom 2001 a 11. marcom 2003.
- 71 Následne, hoci vo viacerých častiach vyhlásení žiadateľky o zhovievavosť z 25. februára a 14. marca 2005 sa uvádzajú určité kontakty medzi spoločnosťou Saint-Gobain a žalobkyňou počas roka 2000, Komisia v napadnutom rozhodnutí neúsúdila, že by tieto kontakty mohli preukázať účasť žalobkyne na celkovom pláne kartelovej dohody medzi členmi klubu. Z napadnutého rozhodnutia tak vyplýva, že napriek tomu, že členovia klubu sa zaoberali situáciou žalobkyne v období pred novembrom 2001, pričom zamýšľali zapojiť žalobkyňu do rokovaní s využitím okolnosti, že na rozdiel od nich žalobkyňa nedisponovala samostatnými kapacitami na výrobu plochého skla, Komisia stanovila účasť žalobkyne na jedinom a pokračujúcom porušení až od 19. novembra 2001, teda od dátumu, keď došlo k určitým kontaktom medzi žalobkyňou a spoločnosťou AGC/Splintex.
- 72 Navyše z poznámok, ktoré v období medzi 19. novembrom 2001 a 12. decembrom 2001 vyhotovil pán H., žalobkyňin riaditeľ oddelenia pre „Výrobu“, vyplýva, že tento pán mal prostredníctvom svojho zástupcu pre Taliansko, pána D., určité tajné kontakty so spoločnosťou AGC/Splintex. Bez toho, aby sa tak z týchto poznámok dala vydedukovať existencia protiprávnej dohody v zmysle článku 81 ods. 1 ES, uvedené poznámky naznačujú aspoň to, že pán D. a pán M., riaditeľ spoločnosti Splintex, viedli počas tohto obdobia rokovania s protisúťažnou povahou vo veci zákazníkov Iveco a Fiat. Žalobkyňa vo svojej odpovedi na oznámenie o výhradách navyše priznala nevhodnosť krokov, ktoré v tomto rámci uskutočnil jej zástupca.
- 73 Komisia okrem toho predložila záznam telefonického rozhovoru z 22. mája 2002 medzi pánom D. W. a pánom V. G., zamestnancom spoločnosti Saint-Gobain zodpovedným za veľkých zákazníkom, na jednej strane a pánom K. H., riaditeľom predaja žalobkyne, na druhej strane. Tento jednostranový záznam bol zabavený v priestoroch žalobkyne.
- 74 Z tohto záznamu vyplýva, že páni D. W. a V. G. informovali pána K. H., že Fiat oznámila spoločnosti Saint-Gobain, že jej bola doručená „veľmi dobrá ponuka“ od „menšieho dodávateľa“, pokiaľ ide o okenné časti určené pre Lanciu Lybra, a že Fiat oznámila spoločnosti Saint-Gobain, že táto posledná uvedená spoločnosť môže pokračovať v tomto obchode len v prípade, ak predloží nové ponuky a navrhne nové ceny. Ďalej podľa tohto záznamu zamestnanci spoločnosti Saint-Gobain zodpovední za veľkých zákazníkov odkázali na existenciu „jasnej dohody týkajúcej sa okien“, ktorá bola uzatvorená so žalobkyňou a podľa ktorej nijaká zo strán uvedenej dohody nepredloží „nereálne ceny a určite nie na projekty, ktoré získala druhá strana“. Zamestnanci spoločnosti Saint-Gobain zodpovední za veľkých zákazníkov tiež uviedli, že sa domnievali, že žalobkyňa sa svojím správaním „dopustila pochybenia... bez dohody“. Saint-Gobain v tejto súvislosti trvala na existujúcej spolupráci medzi tromi veľkými výrobcami autoskla, ktorá sa týkala modelov Opel Frontera, Audi A3, Audi A6 a Volkswagen Passat. Z tohto záznamu tiež vyplýva, že Saint-Gobain navrhla, aby sa uskutočnilo stretnutie v Achene (Nemecko) s cieľom rokovať o „Lybre, ako aj o ďalších projektoch“, pričom pán K. H. si vložil túto

poslednú časť vety tak, že sa týka Volkswagenu Passat. Záznam je napokon ukončený touto poznámkou: „Dovoľujeme si vás požiadať, aby ste nearchivovali tento dokument, nesmie existovať nijaká stopa o tomto rozhovore.“

- 75 Podľa žalobkyne tento záznam umožňuje preukázať iba nespokojnosť spoločnosti Saint-Gobain s konkurenčnými cenami, ktoré žalobkyňa uplatňovala v rámci dodávok okien pre Fiat, a to najmä v súvislosti s oknami určenými pre Lanciu Lybra.
- 76 Tento výklad však nemožno prijať. Zo znenia záznamu totiž možno vyvodiť, že prejav nespokojnosti zamestnancov spoločnosti Saint-Gobain zodpovedných za veľkých zákazníkov vo vzťahu k žalobkyňi má svoj pôvod v tom, že žalobkyňa porušila dohodu uzatvorenú so spoločnosťou Saint-Gobain vo veci dodávok autoskla určeného do Lancie Lybra. Na účely uplatnenia článku 81 ods. 1 ES je zohľadnenie konkrétnych účinkov dohody nadbytočné, pokiaľ je zjavné, že jej cieľom je vylúčiť, obmedziť alebo skresliť hospodársku súťaž v rámci spoločného trhu (rozsudky Súdneho dvora z 2. októbra 2003, Ensidesa/Komisia, C-198/99 P, Zb. s. I-11111, bod 60, a z 21. septembra 2006, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektronisch Gebied/Komisia, C-105/04 P, Zb. s. I-8725, bod 136). Skutočnosť, že podnik, ktorý sa podieľa na dohode o rozdelení trhu, nedodržiava následne dohodnuté ceny a kvóty, nemôže tento podnik zbaviť zodpovednosti za porušenie (rozsudok Súdneho dvora z 11. júla 1989, Belasco a i./Komisia, 246/86, Zb. s. 2117; rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. apríla 1995, Trefileurope/Komisia, T-141/89, Zb. s. II-791, bod 60; pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa Trefilunion/Komisia, T-148/89, Zb. s. II-1063, bod 79).
- 77 Komisia odkazuje tiež na poznámky vypracované pánom G., ktorý je obchodným riaditeľom spoločnosti AGC/Splintex, počas januára a marca 2003, aby znázornila kontakty medzi žalobkyňou a zástupcami spoločností AGC/Splintex a Saint-Gobain vo veci nového modelu Volkswagen Passat. Tieto poznámky obsahujú najmä súbor údajov o rôznych častiach okien nového modelu Volkswagen Passat, a to najmä ceny. Opakovane sa v nich uvádza „kompenzácia“ medzi výrobcami autoskla a zdá sa, že obsahujú informáciu, že žalobkyňa vyrába 10 000 vrstvených súčiastok ročne.
- 78 Žalobkyňa, ako sama priznáva, viackrát začiatkom roka 2003 telefonicky kontaktovala spoločnosť AGC/Splintex s cieľom rokovať o dodávke okien do nového Volkswagenu Passat. Žalobkyňa však tvrdí, že jej nikdy nebola poskytnutá záruka, že sa môže spoliehať na túto zmluvu a že objednávku okien, ktorú jej napokon potvrdila spoločnosť Volkswagen, bolo možné vysvetliť konkurenčnou povahou jej ponuky, ako aj „výbornou kvalitou výrobku, ktorý dodávala pre predchádzajúci model Passat za veľmi výrazne konkurenčnú cenu“. Žalobkyňa tiež tvrdí, že traja veľkí výrobcovia autoskla rozhodli, že od roku 2001 budú rozdeľovať dodávky určené pre nový Volkswagen Passat medzi spoločnosťami Saint-Gobain, Pilkington a žalobkyňu rovnako, ako to bolo v prípade predchádzajúceho modelu, a to bez ohľadu na jej vôľu.
- 79 Tieto vysvetlenia však nemožno prijať. Nepochybne poznámky pána G. preložené Komisiou nepochádzajú od samotnej žalobkyne. Treba však zdôrazniť, že žalobkyňa vo svojej odpovedi na oznámenie o výhradách uznala nevhodnosť kontaktov, ktoré mala so spoločnosťou AGC na začiatku roka 2003. Navyše viaceré časti vyhlásení žiadateľky o zhovievavosť podporujú skutočnosť, že žalobkyňa pri príležitosti telefonických kontaktov so spoločnosťou AGC/Splintex v roku 2003 požiadala o pridelenie zmluvy o dodávke bočných okien určených pre nový model Volkswagenu Passat s cieľom pokračovať v obchode, ktorý získala pre predchádzajúci model tohto automobilu. Podľa tých istých vyhlásení sa spoločnosťami Saint-Gobain a AGC/Splintex dohodli, aby žalobkyňa naďalej dodávala bočné okná pre nový Volkswagen Passat. Navyše zo záznamu telefonického rozhovoru z 22. mája 2002 medzi pánom K. H. na jednej strane a pánmi D. W. a V. G. na druhej strane vyplýva zámer spoločnosti Saint-Gobain rokovať o rozdelení dodávok okien určených pre nový Volkswagen Passat.
- 80 Treba tak k tomu prihliadnúť na účely preukázania, že začiatkom roka 2003 mala žalobkyňa protisúťažné kontakty so spoločnosťou AGC/Splintex vo veci dodávok bočných okien určených pre nový model Volkswagenu Passat. Okolnosť, že traja veľkí výrobcovia autoskla od roku 2001 a bez

toho, aby sa poradili so žalobkyňou, rozhodli, že dodávky okien určených pre tento nový model sa rozdelia rovnakým spôsobom ako v prípade predchádzajúceho modelu medzi spoločnosti Saint-Gobain, Pilkington a žalobkyňu, je v tejto súvislosti irelevantná. Aj keby bola táto okolnosť preukázaná, zo spisu vyplýva, že uvedenie nového modelu Volkswagenu Passat na trh viedlo k tajným špecifickým rokovaniam, ktoré v tomto prípade zahrnovali aj žalobkyňu.

81 Z uvedených úvah vyplýva, že Komisia bez toho, aby sa dopustila pochybenia, konštatovala, že žalobkyňa mala v období medzi novembrom 2001 a marcom 2003 určité protisúťažné dvojstranné kontakty jednak so spoločnosťou AGC/Splintex a jednak so spoločnosťou Saint-Gobain.

– O účasti žalobkyne na celkovej kartelovej dohode medzi členmi klubu týkajúcej sa trhu s autosklom

82 V súlade so zásadami pripomenutými v bodoch 60 až 64 vyššie konštatovanie existencie určitých protisúťažných dvojstranných kontaktov žalobkyne v období od novembra 2001 do marca 2003, a to jednak so spoločnosťou AGC/Splintex a jednak so spoločnosťou Saint-Gobain, však nestačí na prijatie záveru o jej účasti na jedinom a pokračujúcom porušení, ktorého sa týka napadnuté rozhodnutie. Vzhľadom na to, že je nesporné, že sa žalobkyňa nezúčastnila ani na jednom z uvedených stretnutí klubu, treba totiž overiť, jednak či vedela alebo nevyhnutne musela vedieť, že tajná dohoda, na ktorej sa podieľala, patrila do celkového plánu tohto jediného a pokračujúceho porušenia, tak ako je pripomenuté v bode 55 vyššie, a jednak či poznala alebo nevyhnutne musela poznať všeobecný rozsah a podstatné vlastnosti celkovej kartelovej dohody.

83 Všeobecný súd tak musí overiť, či sa Komisia nedopustila pochybenia, keď prijala záver, že žalobkyňa vedela alebo nevyhnutne musela vedieť, že protisúťažné kontakty, ktoré sú opísané v bodoch 68 až 81 vyššie, sú súčasťou kartelovej dohody týkajúcej sa celého trhu s dodávkami autoskla v rámci EHP prostredníctvom koordinácie cenových politík, politík v oblasti zliav, ako aj stratégií dodávok pre zákazníkov s cieľom udržať celkovú stabilitu postavenia strán na uvedenom trhu, ktoré sprevádza pravidelné monitorovanie trhových podielov, ako aj systém opravných opatrení (pozri analogicky rozsudok Buchmann/Komisia, už citovaný v bode 65 vyššie, body 118 až 122).

84 V tejto súvislosti treba v prvom rade uviesť, že v liste, ktorým sa oznamuje sporný kartel a ktorý Komisii zaslal nemecký advokát konajúci na účet svojho klienta (pozri bod 4 vyššie), nebola žalobkyňa predstavená ako podnik, ktorý sa podieľal na karteli.

85 V druhom rade treba zdôrazniť, že Komisia v odôvodneniach 113 a 114 napadnutého rozhodnutia odkazuje na dve významné stretnutia klubu, ktoré sa konali 6. decembra 2001 a 10. júla 2002 a na ktorých tieto podniky vykonali celkové posúdenie fungovania sporného kartelu a nevyhnutné prispôsobenia potrebné na účinné dodržiavanie ich tajnej dohody týkajúcej sa ich trhových podielov. Pri príležitosti týchto stretnutí boli vyhotovené tabuľky znázorňujúce určité výhľady alebo ciele týkajúce sa trhových podielov všetkých troch podnikov.

86 Na jednej strane je však nesporné, že žalobkyňa sa nezúčastnila na nijakom z týchto dvoch stretnutí, hoci sa konali v období, počas ktorého Komisia prijala záver o účasti žalobkyne na porušení. Na druhej strane vo výhľadových tabuľkách týkajúcich sa trhových podielov, ktoré na týchto stretnutiach pripravili traja veľkí výrobcovia, sa žalobkyňa nespomína.

87 V treťom rade rukou písané poznámky skúmané v bodoch 72 až 80 vyššie neumožňujú prijať záver, že by žalobkyňa musela nevyhnutne pochopiť, že sa tým, že mala na konci roka 2001, v roku 2002 a začiatkom roka 2003 určité protisúťažné dvojstranné obchody so spoločnosťami AGC/Splintex a Saint-Gobain, stala účastníkom celkovej kartelovej dohody, ktorej účelom bolo zabezpečiť stabilitu trhových podielov účastníkov uvedeného kartelu v rámci celého EHP.

- 88 Niektoré pasáže poznámok, ktoré vyhotovil jeden zamestnanec žalobkyne v novembri a decembri 2001, nesporne poskytujú nepriame dôkazy smerujúce k preukázaniu, že žalobkyňa vedela, že existovali dohody medzi tromi veľkými výrobcami autoskla presahujúce taliansky trh. Z poznámky z 19. novembra 2001 tak vyplýva, že „pán [M.] súhlasí s dohodou Splintex-Soliver, keďže tieto spoločnosti majú uzavreté dohody so spoločnosťami Saint-Gobain a Pilkington...“ a z poznámky z 30. novembra 2001 vyplýva, že „pán [M. sa chce] určite zaoberať na takom stretnutí autosklom v rámci všetkých krajín a nie iba v rámci Talianska“. Z poznámky z 30. novembra 2001 tiež vyplýva, že žalobkyňa vedela o tom, že pán M. pravdepodobne zamýšľal rozšíriť rokovanie na Európu, hoci v tej istej poznámke sa uvádza, že žalobkyňa dala pánovi D. pokyn, aby na stretnutí, ktoré s ním bolo dohodnuté na 4. december 2001, „rokoval iba o talianskom trhu“. Navyše z poznámky z 12. decembra 2001 vyplýva, že hoci sa toto stretnutie uskutočnilo, pán D. bol „veľmi nepresný“, pokiaľ ide o predmet tohto stretnutia, a že pri tejto príležitosti „nebolo viac sporné stretnutie [medzi pánom S. B., riaditeľom žalobkyne, a pánom M., riaditeľom spoločnosti Splintex]“. V tej istej poznámke pán H. uvádza svoj „dojem, [že pán] D. a riešil s pánom [M.] iné otázky, ktoré nemali so [žalobkyňou] nič spoločné“.
- 89 Záznam telefonického rozhovoru z 29. mája 2002 odkazuje na „spoluprácu“ medzi tromi veľkými výrobcami autoskla v prípade štyroch modelov vozidiel patriacich do dvoch skupín automobilového odvetvia, a to General Motors v prípade modelu Opel Frontera a Volkswagen v prípade modelov Audi A3, A6 a Volkswagen Passat. Vzhľadom na povahu týchto kontaktov, ako aj kontext, v akom sa uskutočnili, žalobkyňa mohla rozumne predpokladať, že tieto dohody alebo spolupráce mali protisúťažnú povahu. Žalobkyňa navyše vo svojej odpovedi na oznámenie o výhradách uznala, že významné zvyšovania cien plochého skla, ktorým čelila najmä začiatkom roka 2001, boli pre ňu znakom existencie protisúťažných kontaktov medzi tromi veľkými výrobcami autoskla.
- 90 Tieto skutočnosti však nestačia na preukázanie, že žalobkyňa poznala alebo nevyhnutne musela poznať všeobecný cieľ stabilizácie trhu s autosklom, ktorý sledovali členovia klubu prostredníctvom protisúťažných postupov týkajúcich sa takmer všetkých výrobcov automobilov. Odkazy na „dohody“ alebo „spoluprácu“ tak neposkytujú nijakú informáciu o povahe a rozsahu kartelovej dohody medzi tromi veľkými výrobcami autoskla. Rovnako ani z odkazu na spoluprácu týkajúcu sa štyroch modelov osobných vozidiel, v ktorom boli uvedené iba dve skupiny v automobilovom odvetví, nemožno vyvodiť, že by žalobkyňa nevyhnutne mala poznať všeobecný rozsah kartelu v rozsahu, v akom sa týkal stabilizácie celého trhu, pričom taký odkaz by bolo možné chápať tak, že odráža presné protisúťažné postupy týkajúce sa pridelenia určitých zmlúv o dodávkach bez toho, aby zahrnoval všeobecný cieľ zachovať trhové podiely účastníkov.
- 91 Z týchto dôvodov na základe dôkazov predložených Komisiou nemožno vôbec preukázať, že by žalobkyňa poznala alebo by nevyhnutne mala poznať základné pravidlá fungovania sporného kartelu, a to po prvé koordináciu cenových politík, politík v oblasti zliav, ako aj stratégií dodávok pre výrobcov automobilov, po druhé skutočnosť, že dvojstranné a trojstranné stretnutia sa medzi členmi klubu pravidelne organizovali s cieľom preskúmať dodržiavanie trhových podielov, ako aj konkrétne vykonávanie tajných dohôd, o ktorých sa rozhodlo na predchádzajúcich stretnutiach a ktoré sa týkali pridelenia zmlúv o daných dodávkach, a po tretie skutočnosť, že o opravných opatreniach vo forme kompenzácií na určité zmluvy o dodávkach sa rozhodlo v prípade, že sa pridelenie zmlúv o dodávkach nevykonalo, tak ako bolo stanovené, a to s cieľom zaručiť, že celková situácia ponuky na úrovni EHP bude v súlade s dohodnutým rozdelením.
- 92 Poznámky, ktoré v roku 2003 vyhotovil zamestnanec spoločnosti AGC/Splintex, nemajú vplyv na tieto závery, keďže jednak tvoria interné poznámky spoločnosti AGC/Splintex a jednak v každom prípade obsahujú skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné preukázať, že žalobkyňa poznala alebo nevyhnutne musela poznať všeobecný rozsah a základné prvky sporného kartelu, tak ako boli opísané vyššie.

- 93 V štvrtom rade sa žiadateľka o zhovievavosť vo svojom vyhlásení pre Komisiu z 19. decembra 2005 vyjadrila k niektorým poznámkam vyhotoveným pánom B., bývalým riaditeľom predaja spoločnosti AGC/Splintex. V rámci tohto vyhlásenia žiadateľka o zhovievavosť predstavila žalobkyňu ako stranu mimo kartelovej dohody členov klubu. Na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, však tento opis nebol urobený v súvislosti s pridelením konkrétnej zmluvy, ale v súvislosti s rozdelením trhových podielov uvedených členov, pokiaľ ide o výrobcu Fiat, tak ako sa uvádza v poznámkach vyhotovených pánom B. na stretnutí klubu, ktoré sa konalo 30. apríla 2002. Tento opis sa tak týkal nielen obdobia, v rámci ktorého Komisia stanovila účasť žalobkyne na porušení, ale aj jedného z výrobcov, vo vzťahu ku ktorým Komisia identifikovala existenciu protisúťažných kontaktov žalobkyne so spoločnosťou AGC/Splintex, a to na základe rukou písaných poznámok, ktoré vyhotovil zamestnanec žalobkyne počas novembra a decembra 2001, teda niekoľko mesiacov pred konaním stretnutia z 30. apríla 2002.
- 94 Žiadateľka o zhovievavosť okrem toho v tej istej pasáži svojich vyhlásení uviedla, že ak zmluvu získal určitý konkurent jedného z členov klubu, pričom žiadateľka o zhovievavosť v tejto súvislosti uviedla žalobkyňu, potom také pridelenie zmluvy o dodávke nevedlo ku kompenzácii. Z tohto spisového materiálu tak vyplýva, že v čase, keď Komisia predsa len zistila účasť žalobkyne na jedinom a pokračujúcom porušení, ktorého sa týka napadnuté rozhodnutie, skutočnosť, že výrobca automobilov prideliť žalobkyňi zmluvu o dodávkach, nevedla k uplatneniu kompenzačného systému medzi členmi klubu. Ako však bolo pripomenuté najmä v bodoch 21 a 55 vyššie, uvedený systém mal významné miesto v rámci fungovania sporného kartelu, pretože prispieval k realizácii cieľa celkovej stabilizácie trhových podielov zúčastnených podnikov, a to napriek prípadu, keď nedošlo k rozdeleniu zmlúv o dodávkach, o ktorom sa predtým rozhodlo v rámci klubu.
- 95 V piatom rade tvrdenie Komisie, podľa ktorého odkazy na žalobkyňu obsiahnuté v poznámkach vyhotovených pri príležitosti stretnutí, ktoré sa konali 27. októbra a 9. novembra 2000, smerovali k potvrdeniu nielen toho, že traja veľkí výrobcovia autoskla stanovili žalobkyňi úlohu v rámci realizácie celkového plánu kartelovej dohody, ale aj toho, že žalobkyňa poznala alebo nevyhnutne mala poznať uvedený plán, nemožno prijať.
- 96 V tejto súvislosti treba uviesť, že dve stretnutia, na ktoré odkazuje Komisia, sú z obdobia viac ako jeden rok pred dátumom, ku ktorému Komisia stanovila účasť žalobkyne na spornom porušení. Žalobkyňa navyše spochybnila, že by sa zúčastnila na týchto rokovaníach alebo že by ju niektorý z účastníkov týchto rokovaní informoval o ich obsahu. Pokiaľ ide o stretnutie z 9. novembra 2000, Komisia v odôvodnení 294 napadnutého rozhodnutia navyše uznala, že neexistuje nijaký dôkaz, že by poznámky týkajúce sa tohto stretnutia, v ktorých sa odkazuje na žalobkyňu, boli vyhotovené žalobkyňou a oznámené niektorým z účastníkov týchto stretnutí v jej mene.
- 97 Všeobecný súd usudzuje, že tieto odkazy na žalobkyňu, ktoré sa nachádzajú v poznámkach vyhotovených ešte pred začiatkom jej údajnej účasti na porušení a počas stretnutí, v prípade ktorých nie je preukázané, že by sa ich zúčastnila, neumožňujú preukázať, že žalobkyňa poznala alebo nevyhnutne musela poznať všeobecný rozsah a podstatné vlastnosti spornej kartelovej dohody, ako boli zhrnuté v bode 55 vyššie.
- 98 V šiestom rade, pokiaľ ide o odkazy Komisie na výňatky z vyhlásení žiadateľky o zhovievavosť, ktoré boli urobené na pojednávaní, treba konštatovať, že tieto odkazy nemôžu spochybníť tento záver. Na jednej strane napadnuté rozhodnutie totiž neobsahuje nijaké konkrétne odôvodnenie, ktoré by vysvetľovalo, ako by uvedené výňatky, či už v spojení s rukou písanými poznámkami preskúmanými v bodoch 72 až 80 a 87 až 92 vyššie alebo samostatne, mohli preukázať, že žalobkyňa poznala alebo nevyhnutne musela poznať všeobecný rozsah a podstatné vlastnosti celkovej kartelovej dohody, ako aj skutočnosť, že kontakty, ktoré žalobkyňa mala s konkurentmi v období od konca roka 2001 do marca 2003, boli súčasťou realizácie kartelu. Na druhej strane v každom prípade tieto výňatky neumožňujú prijať taký záver.

- 99 Napokon v siedmom rade rozdiel, ktorý existuje medzi kontextom prejednávanej veci a kontextom vo veci, v ktorej bol vyhlásený rozsudok Sigma Technologie/Komisia, už citovaný v bode 53 vyššie, ako naň poukázala Komisia, nie je v tejto veci rozhodujúci.
- 100 Nepochybne na rozdiel od prejednávanej veci vo veci Sigma Technologie/Komisia, ktorá sa týkala protisúťažných postupov v sektore s izolovanými potrubiami, išlo – ako uvádza Komisia – o dvojúrovňovú kartelovú štruktúru, v danom prípade národnú a európsku. V tomto kontexte Všeobecný súd usúdil, že Komisia nepreukázala, že by Sigma Technologie počas svojej účasti na dohode na talianskom trhu vedela o protisúťažných činnostiach ďalších podnikov na európskej úrovni, alebo by ich mohla rozumne predpokladať (rozsudok Sigma Technologie/Komisia, už citovaný v bode 53 vyššie, bod 44).
- 101 Neexistuje však dôvod na to, aby bolo uplatnenie zásady vykonanej v rozsudku Sigma Technologie/Komisia, už citovanom v bode 53 vyššie, podľa ktorej len samotná zhoda predmetu dohody, na ktorej sa podnik zúčastnil, a predmetu celkovej kartelovej dohody nestačí na to, aby sa tomuto podniku pripísala účasť na celkovej kartelovej dohode, obmedzené na predpoklady kartelov, v rámci ktorých sa dohody uzatvárajú na rôznych geografických úrovniach (pozri v tomto zmysle rozsudok Buchmann/Komisia, už citovaný v bode 65 vyššie, body 118 až 122; pozri tiež analogicky rozsudok Quinn Barlo a i./Komisia, už citovaný v bode 63 vyššie, body 142 až 151). Jediné rozhodujúce kritérium na účely preukázania účasti podniku na celkovej kartelovej dohode spočíva totiž v preskúmaní, či tento podnik pri účasti na jednej alebo druhej dohode alebo na zosúladených postupoch vedel alebo musel vedieť, že sa tým začlenil do uvedenej celkovej kartelovej dohody, pričom tak vyjadril svoje prístupenie k tejto kartelovej dohode.
- 102 Z úvah uvedených v bodoch 84 až 98 vyššie však vyplýva, že tento dôkaz Komisia v prejednávanej veci nepredložila. V tejto súvislosti je irelevantné, že sporný kartel bol organizovaný iba na úrovni EHP.
- 103 V tejto súvislosti treba tiež uviesť, že Komisia nepodporila svoje tvrdenie, podľa ktorého na rozdiel od kartelu na talianskom trhu, o ktorý išlo vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Sigma Technologie/Komisia, už citovaný v bode 53 vyššie, je málo pravdepodobné, že by dvojstranné protisúťažné rokovania žalobkyne s dvomi jej konkurentmi mohli mať zmysel, ak by neboli súčasťou rozsiahlejšieho celkového plánu. Naproti tomu, ako už bolo uvedené v bode 90 vyššie, bolo pochopiteľné, že s cieľom pridelenia určitých zmlúv o dodávkach bolo prijaté rozhodnutie o presných protisúťažných postupoch bez toho, aby zahrnovalo všeobecný cieľ stabilizácie trhových podielov účastníkov takých postupov na trhu s autosklom v rámci EHP.
- 104 Skutočnosti, ktoré uviedla Komisia, preto nepredstavujú súbor dôkazov, ktorý by bol dostatočný na prijatie záveru, že žalobkyňa sa podieľala na jedinom a pokračujúcom porušení zahrnujúcom troch veľkých výrobcov autoskla, ktorého sa týka napadnuté rozhodnutie.
- 105 V tomto kontexte treba tiež zamietnuť tvrdenie Komisie, podľa ktorého sa žalobkyňa verejne nedištancovala od obsahu stretnutí členov klubu s cieľom vyhnúť sa zodpovednosti, ktorá je údajne spojená s jej účasťou na jedinom a pokračujúcom porušení, ktorého sa dopustili členovia klubu. Také zistenie by totiž bolo relevantné iba vtedy, ak by Komisia uniesla dôkazné bremeno, ktoré znáša, čo nie je tento prípad (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 6. januára 2004, BAI a Komisia/Bayer, C-2/01 P a C-3/01 P, Zb. s. I-23, body 62 a 63).
- 106 Z toho vyplýva, že prvému žalobnému dôvodu treba vyhovieť.

O dôsledkoch nezákonnosti identifikovanej v rámci prvého žalobného dôvodu z hľadiska zrušenia

- 107 Vzhľadom na úvahy uvedené v bodoch 68 až 81 vyššie, podľa ktorých sa žalobkyňa zúčastnila na niektorých dvojstranných protisúťažných rokovaniach so spoločnosťami AGC/Splintex a Saint-Gobain v období od novembra 2001 do marca 2003, treba tiež z hľadiska zrušenia preskúmať dôsledky nezákonnosti identifikovanej v rámci analýzy prvého žalobného dôvodu.
- 108 Článok 264 prvý odsek ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že akt, voči ktorému smeruje žaloba o neplatnosť, treba vyhlásiť za neplatný iba vtedy, ak je žaloba dôvodná (rozsudok Komisia/Verhuizingen Coppens, už citovaný v bode 63 vyššie, bod 36). Samotná skutočnosť, že Všeobecný súd považuje dôvod uvedený žalobkyňou na podporu jej žaloby o neplatnosť za dôvodný, mu neumožňuje automaticky zrušiť napadnutý akt v celom rozsahu. Celkové zrušenie totiž nie je prípustné, ak je zrejmé, že tento dôvod, ktorý sa týka výlučne osobitného aspektu napadnutého aktu, môže odôvodniť iba čiastočné zrušenie (pozri rozsudok Komisia/Verhuizingen Coppens, už citovaný v bode 63 vyššie, bod 37 a tam citovanú judikatúru).
- 109 Ak sa teda podnik priamo zúčastňoval na jednom alebo niekoľkých protisúťažných správaniach tvoriacich jediné a pokračujúce porušenie, no nie je preukázané, že svojím vlastným správaním zamýšľal prispieť k všetkým spoločným cieľom, ktoré sledovali ďalší účastníci kartelu, a že mal vedomosť o ďalších protiprávných správaniach, ktoré zamýšľali alebo uskutočnili uvedení účastníci pri sledovaní tých istých cieľov, alebo ich mohol rozumne predpokladať a bol ochotný prevziať z toho vyplývajúce riziko, Komisia je oprávnená pripisovať tomuto podniku zodpovednosť iba za správania, na ktorých sa priamo zúčastňoval, a za správania zamýšľané alebo uskutočnené ďalšími účastníkmi pri sledovaní tých istých cieľov, aké sledoval tento podnik, a v prípade ktorých je preukázané, že o nich vedel alebo ich mohol rozumne predpokladať a bol ochotný prevziať z toho vyplývajúce riziko (rozsudok Komisia/Verhuizingen Coppens, už citovaný v bode 63 vyššie, bod 44). To by však nevedlo k zbaveniu tohto podniku zodpovednosti za správania, na ktorých sa nesporne zúčastnil alebo za ktoré mu môže byť skutočne pripísaná zodpovednosť (rozsudok Komisia/Verhuizingen Coppens, už citovaný v bode 63 vyššie, bod 45).
- 110 Takéto rozdelenie rozhodnutia Komisie, ktoré kvalifikuje celkový kartel ako jediné a pokračujúce porušenie, je však vhodné iba vtedy, ak na jednej strane bolo dotknutému podniku v správnom konaní umožnené oboznámiť sa s tým, že mu je vytýkaná nielen jedna účasť na uvedenom porušení, ale aj niektoré zo správani tvoriacich porušenie, a brániť sa teda v tomto smere, a ak na druhej strane je uvedené rozhodnutie v tejto súvislosti dostatočne jasné (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Verhuizingen Coppens, už citovaný v bode 63 vyššie, bod 46).
- 111 V prejednávanej veci Komisia v duplike tvrdí, že získané dôkazy vo veci dvojstranných kontaktov medzi žalobkyňou a spoločnosťou AGC/Splintex, ako aj spoločnosťou Saint-Gobain odhaľujú existenciu zosúladených postupov, ktoré právo Únie v oblasti hospodárskej súťaže zakazuje.
- 112 Bez ohľadu na prípadnú dôvodnosť tohto tvrdenia však treba konštatovať, že napadnuté rozhodnutie nekvalifikuje samostatne účasť žalobkyne na dvojstranných kontaktoch, ktoré mala so spoločnosťami AGC/Splintex a Saint-Gobain v období od konca roka 2001 do marca 2003, ako porušenie článku 81 ES. Komisia navyše v odôvodnení 498 napadnutého rozhodnutia usúdila, že „[by bolo] neprirodzené rozdeliť pokračujúce správanie [dotknutých podnikov], ktoré má jediný cieľ, na viacero rôznych porušení, hoci práve naopak ide o jediné porušenie, ktoré sa postupne prejavilo tak dohodami, ako aj zosúladenými postupmi“ (pozri analogicky rozsudok Súdneho dvora zo 4. júla 2013, Komisia/Aalberts Industries a i., C-287/11 P, bod 65).
- 113 V súlade so zásadami pripomenutými v bode 110 vyššie však súd Únie nemôže za takých okolností sám vykonať také posúdenie, pretože by sa tým zasiahlo do právomocí, ktoré Komisii priznáva článok 85 ES v súvislosti so stíhaním a trestaním porušení práva Únie v oblasti hospodárskej súťaže.

114 Za týchto podmienok a bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ďalšie žalobné dôvody, treba teda rozhodnúť, že článok 1 písm. d) a článok 2 písm. d) napadnutého rozhodnutia, zmeneného a doplneného opravným rozhodnutím K(2009) 863 v konečnom znení, sa zrušujú jednak v rozsahu, v akom sa v nich konštatuje účasť žalobkyne na protiprávnom karteli na trhu s autosklom v rámci EHP v období od 19. novembra 2001 do 11. marca 2003, a jednak v rozsahu, v akom bola žalobkyňa z dôvodu tejto účasti uložená pokuta vo výške 4 396 000 eur.

O trovách

115 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

116 Keďže Komisia nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhom žalobkyne.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Článok 1 písm. d) a článok 2 písm. d) rozhodnutia Komisie K(2008) 6815 v konečnom znení z 12. novembra 2008 týkajúceho sa konania podľa článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/39.125 – Autosklo), zmeneného a doplneného rozhodnutím Komisie K(2009) 863 v konečnom znení z 11. februára 2009, sa zrušujú jednak v rozsahu, v akom sa v nich konštatuje účasť spoločnosti Soliver NV na protiprávnom karteli na trhu s autosklom v rámci Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP) v období od 19. novembra 2001 do 11. marca 2003, a jednak v rozsahu, v akom bola tejto spoločnosti z dôvodu tejto účasti uložená pokuta vo výške 4 396 000 eur.**
- 2. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania.**

Forwood

Dehousse

Schwarcz

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 10. októbra 2014.

Podpisy

Obsah

Napadnuté rozhodnutie	3
Konanie a návrhy účastníkov konania	6
Právny stav	6
Tvrdenia účastníkov konania	6
Posúdenie Všeobecným súdom	9
O dôvodnosti argumentácie žalobkyne	9
– Úvodné pripomienky a pripomenutie zásad	9
– O protisúťažnej povahe kontaktov medzi žalobkyňou a niektorými konkurentmi	11
– O účasti žalobkyne na celkovej kartelovej dohode medzi členmi klubu týkajúcej sa trhu s autosklom	14
O dôsledkoch nezákonnosti identifikovanej v rámci prvého žalobného dôvodu z hľadiska zrušenia	18
O trovách	19